Wydział Elektroniki i Technik Informacyjnych Politechnika Warszawska

Projektowanie układów sterowania (projekt grupowy)

Sprawozdanie z projektu i ćwiczenia laboratoryjnego nr 1, zadanie nr 2

Eva Reszka, Mateusz Roszkowski, Dominika Zając

Spis treści

1.	Wstęp	2
2.	Projekt	3
	2.1. Sprawdzenie poprawności wartości punktu pracy	
	2.2. Odpowiedzi skokowe procesu	3
	2.3. Odpowiedź skokowa w algorytmie DMC	4
	2.4. Algorytm PID	4
3.	Ćwiczenie laboratoryjne	10
	3.1. Przygotowanie do wykonania ćwiczenia	10
	3.2. Wyznaczenie odpowiedzi skokowych procesu	10
	3.3. Algorytm DMC	11

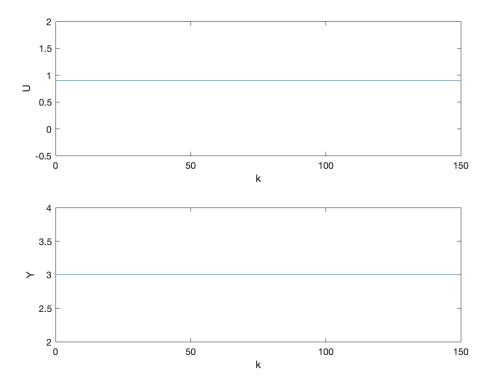
1. Wstęp

mozna napisac glupoty albo mozna wyrzucic

Implementacja projektu znajduje się w pliku pust_projekt1.mlx.

2.1. Sprawdzenie poprawności wartości punktu pracy

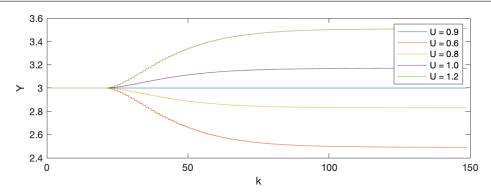
Symulowane wartości są stałe oraz zgodne z punktem pracy (U_{pp}, V_{pp}) .

Rys. 2.1. Wartość zadana i wyjście w punkcie pracy

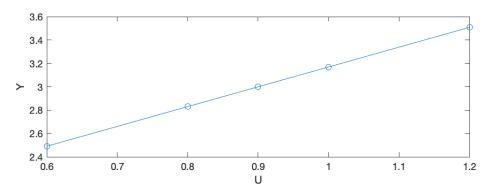
2.2. Odpowiedzi skokowe procesu

Obiekt został pobudzony 4 różnymi sygnałami mieszczącymi się w zakresie $[U_{min},\,U_{max}]$. Zmiana sygnału z U_{pp} nastąpiła w chwili k = 11.

Rys. 2.2. Odpowiedzi skokowe procesu

Na Rys. 2.3. naniesione zostały punkty (U, Y) dla każdego symulowanego pobudzenia. Dopasowana prosta potwierdza właściwości liniowe charakterystyki statycznej.

Rys. 2.3. Charakterystyka statyczna

Wzmocnienie statyczne wyznaczone jest jako współczynnik kierunkowy charaktetystyki 2.3.

$$K_{stat} = 1.6966$$

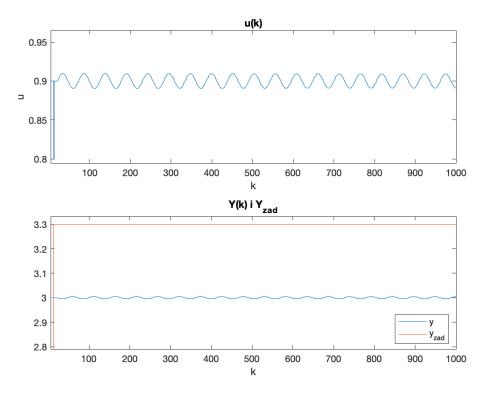
2.3. Odpowiedź skokowa w algorytmie DMC

2.4. Algorytm PID

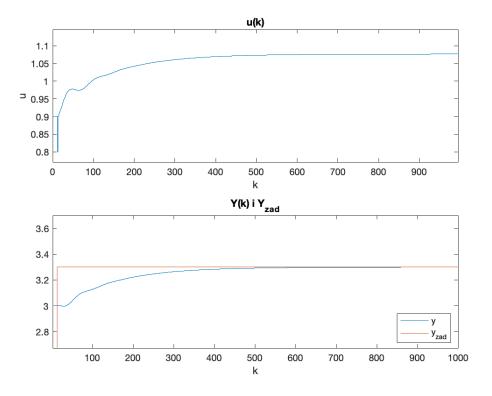
TO DO Metoda Zieglera-Nicholsa - tabelka z obliczaniem nastaw. Ti = inf, Td = 0 (regulator P) i stopniowo zwiększamy K żeby wywołać niegasnące oscylacje.

Tab. 2.1. Reguły Zieglera-Nicholsa (Z-N) wg cech przebiegu krytycznego (1942 r.)

Regulator	K	T_i	T_d
P	$0,5K_{kr}$	∞	0
PI	$0,45K_{kr}$	$T_{kr}/1, 2$	0
PID	$0,6K_{kr}$	$0,5T_{kr}$	$0,125T_{kr}$

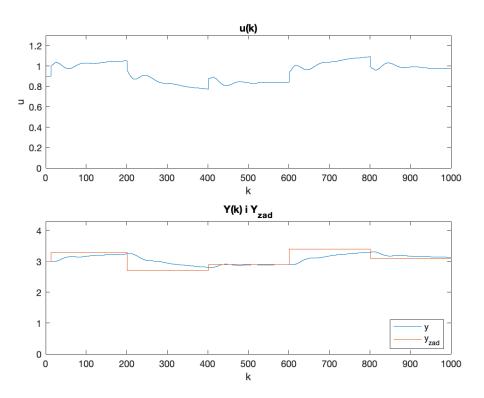

Rys. 2.4. Wyznaczenie K krytycznego - przybliżony

Rys. 2.5. Regulator PI - przybliżony

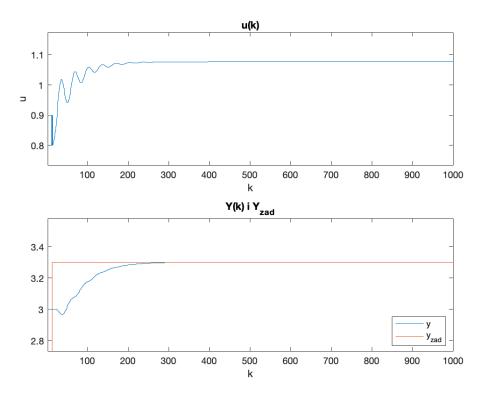
PID już lepiej, ale nadal jest za wolny- stabilizuje się dopiero dla k=600 TO DO Skoki dla regulatora PI

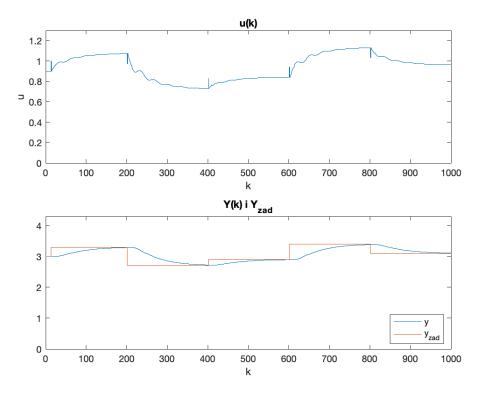
Rys. 2.6. Regulator PI - skoki

Przy szybszych zmianach Y zad widać że PI jest zdecydowanie za wolny i nie nadąża za zmianami

TO DO Następnie wyznaczono nastawy dla regulatora PID

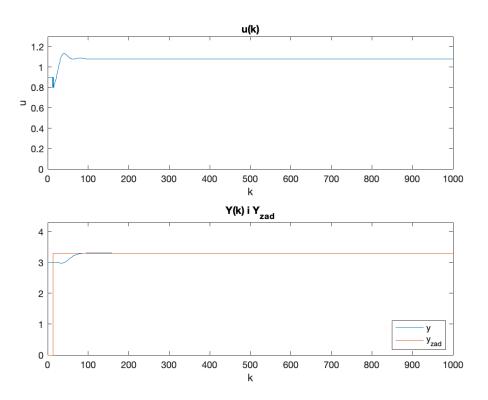

Rys. 2.7. Niedostrojony regulator PID - przybliżony

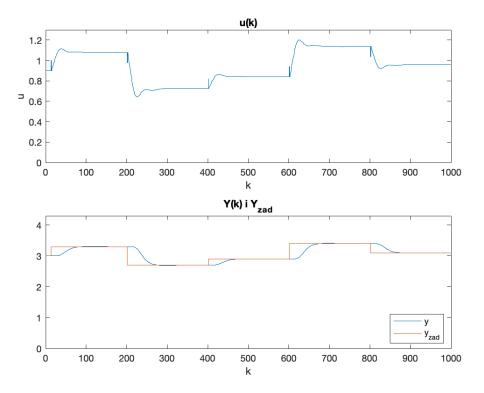
Rys. 2.8. Niedostrojony regulator PID - skoki

Nastawy regulatora PID dostrojono metodą eksperymentalną.

Rys. 2.9. Dostrojony regulator PID

Skoki dla dostrojonego regulatora PID:

Rys. 2.10. Dostrojony regulator PID - skoki

3. Ćwiczenie laboratoryjne

Można napisać o tym, że realizowane w MATLABie i jakie oznaczenia mają jakie rzeczy (W1 ma index 1, G1 jaki index i T1 jaki index)

3.1. Przygotowanie do wykonania ćwiczenia

Przed rozpoczęciem pomiarów sprawdzono możliwość sterowania i pomiaru w komunikacji ze stanowiskiem. Punkt pracy grzałki G1 dla zespołu obliczony został wg. wzoru 3.1:

$$G1 = 25 + Z\%5 \tag{3.1}$$

gdzie Z to numer zespołu, zatem dla naszego zespołu Z02 punkt pracy wynosi:

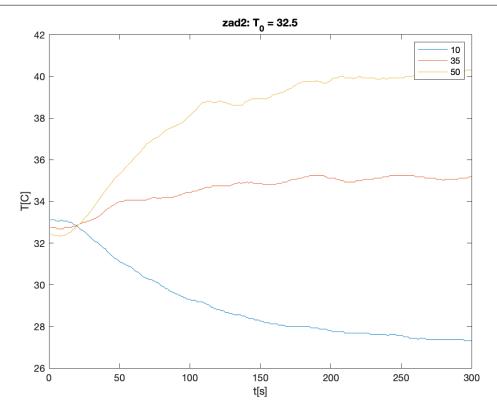
$$G1 = 25 + 2\%5 = 27\tag{3.2}$$

Następnie określono wartość pomiaru temperatury T1 dla obliczonego punktu pracy. W tym celu moc wentylatora W1 ustawiono na 50%, a moc grzałki G1 na 27%, za pomocą funkcji sendControls([1,5], [50,27]). Wartość pomiaru temperatury odczytano korzystając z funkcji readMeasurements(1). Temperatura T1 ustabilizowała się na wartości 32.25°C

3.2. Wyznaczenie odpowiedzi skokowych procesu

Zarejestrowano przebieg temperatury T1 dla trzech różnych zmian sygnału sterującego G1 rozpoczynając z punktu pracy (27%) do 10%, 35% i 50%. Otrzymane przebiegi zmian przedstawiono na Rys. 3.1.

Czy właściwości statyczne obiektu można określić jako (w przybliżeniu) liniowe? Jeśli tak wyznaczyć wzmocnienie statyczne procesu?

Rys. 3.1. Odpowiedzi skokowe procesu

3.3. Algorytm DMC